

Warszawa, dnia 8 października 2015 r.

Szanowny Pan Andrzej Duda

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 25 września 2015 roku, Sejm (stosunkiem głosów: 231 za, 150 przeciw, 46 posłów wstrzymało się od głosu) uchwalił ustawę o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr 3843). Senat nie wniósł poprawek do projektu, w konsekwencji czego, 5 października ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu.

Rzeczony projekt ustawy, zakłada wprowadzenie czasowego (do grudnia 2018 roku) wyłączenia quasi-trójstronnych systemów kart płatniczych spod maksymalnych stawek opłat interchange, które domyślnie ustanowione są na poziomie 0,2% wartości transakcji dla kart debetowych, oraz 0,3% wartości transakcji dla kart kredytowych. Warto zwrócić uwagę na fakt, iż z regulacji takiej skorzystają jedynie dwa konkretne podmioty – Diners Club oraz American Express. Wyłączenie ich spod reżimu obowiązującego wszystkich pozostałych graczy na rynku, może doprowadzić do wzrostu kosztów obsługi transakcji bezgotówkowych, przede wszystkim dla sektora małych i średnich przedsiębiorstw. Jest to sprzeczne z celami i założeniami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat *interchange* w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Zarząd: Cezary Kazmierczak – prezes, wiceprezysi: Tomasz Pruszczyński, Dorota Wolicka, Marcin Nowacki

kartę. W przeszłości, ustanowienie maksymalnego pułapu opłat interchange (0,5% wartości transakcji, wprowadzony w styczniu 2014 roku), spowodowało istotny wzrost prowizji bankowych oraz opłat związanych z prowadzeniem konta i korzystaniem z karty – dla klientów indywidualnych koszty zwiększyły się średnio o ok. 7%, a dla klientów biznesowych aż o 30%. Kolejna obniżka maksymalnego poziomu opłat interchange (do, wspomnianych już, 0,2% dla kart debetowych oraz 0,3% dla kart kredytowych), pociągnęła za sobą następny wzrost innych kosztów, związanych z prowadzeniem kont i używaniem kart płatniczych. Wydaje się więc jasne, że w tej sytuacji nie można dodatkowo zezwolić określonym podmiotom na dowolne kształtowanie wysokości opłat interchange, tym bardziej że jedno z przedsiębiorstw objętych ewentualnym wyłączeniem, posiada największy w Polsce system lojalnościowy – ma zatem możliwości, by błyskawicznie wypuścić do masowego obiegu bardzo drogie karty. Wyższe opłaty interchange oznaczają również większe zyski dla banków, w związku z czym idealnym dla nich rozwiązaniem będzie przekierowanie klientów na systemy oferujące droższe karty płatnicze.

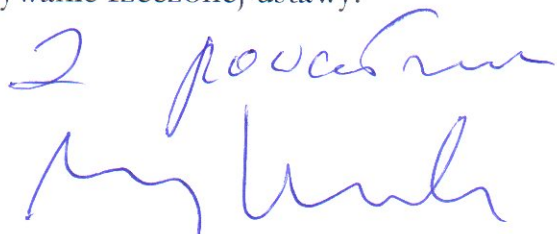
Jednym z warunków stosowania wyłączenia, ma być niższy niż 3% udział transakcji dokonywanych w ramach quasi-trójstronnych systemów kart płatniczych, w wartości wszystkich krajowych transakcji płatniczych. Warunek ten niewątpliwie zostanie spełniony, bowiem w skali kraju quasi-trójstronne systemy są używane stosunkowo rzadko. Istnieją jednak konkretne branże (m.in. turystyczna, lotnicza, gastronomiczna, czy hotelarska), w których karty American Express i Diners Club są wykorzystywane o wiele częściej. Dla przykładu wskazać można jedną ze spółek zrzeszonych w Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego, której wartość przychodów realizowanych za pomocą ww. kart, stanowiła aż 11,8% całkowitej wartości przychodów realizowanych za pomocą wszystkich kart.

Wydaje się ponadto, że jeżeli ustawodawca – i polski, i europejski – decyduje się już na regulowanie rynku poprzez ustanawianie maksymalnego pułapu opłat interchange, to wszyscy gracze na tym rynku powinni działać na tych samych zasadach. Czynienie w tym zakresie wyjątków, sprzyja wyłącznie partykularnym interesom poszczególnych podmiotów, potencjalnie negatywnie wpływając natomiast na warunki prowadzenia biznesu przez małe i średnie przedsiębiorstwa, w szczególności te z wspomnianych wyżej branż.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców dwukrotnie już zabierał głos w sprawie tej szkodliwej nowelizacji – najpierw publikując własne stanowisko indywidualnie, a następnie formułując razem z innymi podmiotami (Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego, Rada Przedstawicieli Linii Lotniczych w Polsce „BARIP”, Polska Izba Handlu, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego) wspólne stanowisko, negatywne względem projektu.

W toku prac w Komisji Finansów Publicznych, odrzucono postulat kompromisowego rozwiązania, polegającego na skróceniu terminu obowiązywania wyłączenia.

W związku z powyższym, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców zwraca się do Pana Prezydenta z prośbą o niepodpisywanie rzezzonej ustawy.

Cezary Kaźmierczak

Prezes Związku Przedsiębiorców i Pracodawców